

2012. április, I. évfolyam, 3. szám

TEDD A KEZED

Tedd a kezéd
homlokodra,
mintha kezéd
kezem volna.

Úgy őrizd, mint
ki gyilkolna,
mintha élted
élted volna.

Úgy szeress, mint
ha jó volna,
mintha szívem
szívéd volna.

Jó volna jegyet szerezeni és elutazni

Önmagunkhoz ...

(József Attila)

Mi a költészet? Egy éve Marosvásárhelyen a Látó-találkozón Demény Péter a következőféleképpen határozta meg: „Van egy klasszikus magyar verssor, ami így hangzik: *Most múlik pontosan*. Nos, hát ez a költészet.” Szavak, melyek külön-külön világosak, tökéletesen érthetőek, viszont egymás mellé illesztve abszurd, de mégis gyönyörű egészeket alkotnak.

A Quimby mellett azonban ott van még valaki, aki igencsak értett a szavak költeménnyé gyúrásához. Egy ember, akiről valaki egyszer azt mondta, hogy ő a legnagyobb költő, aki történetesen magyar nyelven írt, és akinek a neve egybefonódott a magyar költészettel.

József Attila 1905. április 11-én született Budapest külvárosában, „rossz csillag alatt”: apja háromesztendősen kivándorolt, magára hagyva a családot. 14 éves, amikor az anyja meghal, majd gyámtól gyámhoz kerül, többször próbálkozik öngyilkossággal. 17 éves korában jelennek meg első versei a Nyugatban. „Csodagyereknek tartottak, pedig csak árva voltam”-írja önéletrajzában. Élete küzdelemmel, gyötrellemmel teli. 1937. december 3-án hal meg egy tehervonat kerekei alatt.

1964 után a *Költészet Napját* minden évben április 11-én ünnepeljük József Attila tiszteletére. A költő, aki „kertész akart lenni”, „jó ruhába járni kelni”, mindig csak „a mamára gondolt”, és „nagyon fájt” neki az élet.

A *IÁJKold* újból érdekes cikkekkel, beszámolókkal jelentkezik. Kívánok a továbbiakban kellemes olvasást, jó időtöltést. Továbbra is várjuk élménybeszámolóitokat, írásaitokat!

Kiss Anna, főszerk.

Gyöngy

Gyöngy a csillag, úgy
ragyog,
gyöngyszilánkokként
potyog,
mint a szőlő, fűrtösen,
s mint a vízcsepp,
hűvösen.

Halovány bár a
göröngy,
ő is csámpás barna
gyöngy:
a barázdák fölfűzik,
a bús földet diszítik.

Kezed csillag éneke,
gyenge csillag fejemen.
Vaskos göröngy a kezem,
ott porlad a sziveden.

Göröngy, göröngy, elporlik,
gyenge csillag lehullik,
s egy gyöngy lesz az ég megint,
egybefogva sziveink.

Ebben a számban:

Interjú Szabó Amáliával
Az ikrek közti kapcsolat
PC játékesztek

Egyetemista lesznek!

Virágszőnyeg Európa szívében
Süss Kittivel!
Médiaajánló

A következő,
és egyben a
tanév utolsó
száma, 2012.
június 4-én
jelenik meg.

Az ikrek közti kapcsolat

A világon 125 millióra becsülik az ikertestvérek számát: megfigyelések szerint minden 333 szülésből 1 alkalommal jön világra egyszerre két baba. Az ikrek lehetnek egy- vagy kétpetejűek. Az ikrek már a kezdetektől tudnak egymásról. A magzati hónapokban már zsigeri tudomásuk van a másiktól: érzik egymás jelenlétét, szorítják egymást és olyan testi tapasztalásokat szereznek, amelyeket az egyedüli babák sohasem. Ultrahang-diagnosztika segítségével is megfigyelték az ikrek méhen belüli kommunikációját: különböző rituális játékokat játszanak, és képesek egymást rábírní arra, hogy aludjanak, vagy ébren legyenek.

Az ikrek közötti meglehetősen furcsa, már-már misztikus kapcsolat évtizedek óta foglalkoztatja a szakembereket, de hogy pontosan mi történik, az még rejtély. A CIA már a 60-as évek óta vizsgálta az ikrek között lévő különös, telepatikus kapcsolatot, de mindössze annyit tudni, hogy az agyhullámaik valamilyen módon kapcsolatba tudnak lépni egymással.

A kutatók abban kivétel nélkül egyet értenek, hogy az anya-gyermek kapcsolat az egyik legerősebb és legkivételesebb. Ám van, ami ennél is meghatározóbb lehet. Az ikerpárok esetében a testvéri kapocs a legszorosabb kötelék. A születés az első olyan pont, amikor elszakadnak egymástól, még ha csak rövid időre is. A születés dupla sokk lehet az ikerbabáknak. Először kikerülnek egy idegen világba, ami szinte biztos, hogy félelmet kelt bennük. A második élmény, ami a megszületéssel egy időben éri őket, hogy egyedül vannak. A testvérük, akit kilenc hónapig éreztek, nincs mellettük.

Érdekességek:

- Az ikrek esetében gyakoribbak a fiú-párosok, a hármaskorú ikreknél pedig a leány iker-trió van többségben.
- Az ikrek 22%-a balkezes. Az általános népesség körében ez az arány sokkal alacsonyabb, csak 10%.
- Az ikrek nem mindig születnek ugyanazon a napon.
- Tovább élnek az ikreket szülő anyák, a hosszú élet titka

azonban nem az ikerszülés, hanem az egészséges, így hosszabb

életre számító anyák hoznak világra nagyobb eséllyel egyszerre több gyermeket - állapították meg amerikai kutatók.

- A kétpetejű ikrek bőrszíne eltérhet egymástól.
- Idősebb nőknél nagyobb a többes terhesség esélye.
- Mintegy 25%-a az egypetejű ikreknek úgynevezett tüköriker. (Egyiküknek a bal oldali szervei jobb oldalon helyezkednek el.)

Ghitea Brigitta, XI. A osztály

IMPRESSZUM

IÁJKold!

ISSN 2284-564X

ISSN -L 2284-564X

Főszerkesztő: Kiss Anna XI.A.

Szerkesztő: Bagosi Zsófia X.B.

Irányítótanárok: Sánta Elza Hajnalka, Kiss Mária, Szabó Amália, Náday Katalin

A szerkesztőség címe:

Arany János Iskolaközpont,

415 500 Nagyszalonta, 1944. június 7. u. 2.

Telefon: 0359 405 134

e-mail: kiss_anna94@yahoo.com,

berekelza@yahoo.com

Korrektor: Krilek Yvett

Arculattervező: Nagy Zsombor

Rovatvezetők:

Dani Éva IX. A.

Farcut Renáta X. A.

Krilek Yvett VIII. A.

Maurer Lajos IX.A.

Moldován Kitti XI.A

Nagy Gábor X. B.

Nagy Ingrid VIII. A.

Nagy Zsombor XI. A.

Szabó Bettina VIII. A.

Szabó Levente XI. B.

Szél Ádám VIII. A.

Szilágyi-Gyurka János Norbert X.B.

Takács Emese VIII. A.

Egyetemista leszek!

Az iskolapadban töltött évek úgy telnek el, hogy az ember szinte észre sem veszi – még most lépte át az iskola küszöbét, majd pár, pillanatoknak tűnő év után már az érettségire készül, és mindenki ugyanazt a kérdést szegezi a fejéhez: mi leszel, ha nagy leszel?

Annak, aki továbbtanulásban gondolkodik, fontos tudnia, hogy milyen egyetemek közül választhat, milyen lehetőségei vannak. Persze nem mindegy, hogy

egy prospektusban értesülünk az adott egyetem felől, vagy valaki olyan nyújt információkat, aki úgy-mond tapasztalta/tapasztalja is a körülményeket.

Újonnan indult rovatunk tanácsot próbál adni azoknak, akik még nem tudják pontosan, hogy milyen egyetemre szeretnének jelentkezni, esetleg azoknak is, akik már tudják, de kíváncsiak az adott egyetem nyújtotta lehetőségekre.

Temesvári Műszaki Egyetem - Automatizálás és számítógépek

Személy szerint azért jelentkeztem erre az egyetemre, mert - úgy a családom, mint én is - úgy gondoltuk, hogy megfelelő és biztos választás a jövőre nézve, hiszen ha jobban belegondolunk, a mai világot a technika valamint a gépek mozgatják. Úgy gondolom, jó döntés minden olyan diák számára, akiket vonzanak a reáltantárgyak, mint például a fizika, az informatika és a matematika.

Jól érzem magam ezen az egyetemen, véleményem szerint minden körülmény adott a tanuláshoz, persze mint mindenhez, itt is szükség van akaratra. Mozgalmas a diákélet, szinte mindennaposak a bulik. Az egyetem nagy

hangsúlyt fektet az egészséges életmódra: 2 hatalmas, jól felszerelt sportközpont áll az egyetemisták rendelkezésére. A bentlakások jó állapotban vannak, nagyrészüket nem régen volt felújítva, naponta takarítják őket. A kintinban olcsón lehet jókat enni.

Az egyetem elvégzése után rengeteg lehetőség közül választhatunk, lehetünk például programozók, rendszergazdák, software és hardware fejlesztők, tanárok, valamint betölthetünk minden olyan állást, ami informatikához, elektronikához kapcsolódik.

Aki ezt az egyetemet választja, az ne számítson könnyű hétköznapiakra. Az első félév jóval nehezebb lesz, mint az eddig tapasztaltak közül bármelyik, hiszen a hangsúly az önképzésen van. Mindent összevetve ajánlom mindenki számára, aki ezt a területet választja, biztosan nem fog csalódnia.

További információkat az egyetem honlapján találhattok: <http://www.ac.upt.ro/>

Írta: Balázs Norbert

SAKKFELADVÁNY

Tavasz

Szép virágok nyílnak,
rügyeznek a fák.
Örömeiben táncot jár
az öreg tölgyfaág.

Lágy szellő ringatja az ágat,
a víz tükre is ragyogóbb.
Mindenkinek csak azt zengi
- Itt a tavasz, jaj de jó!

Bódi Abigél Joy, III. C - B. Balogh Enikő tanítványa

Hány lépésből adnál matot a királynak? A megoldásokat Kiss Anna (XI.A) várja 2012. május 20-ig!

- rovatvezető Szél Ádám

Eddigi tesztjeim mind FPS játékokról szóltak, amik általában a lányokat nem érdeklik. Ezennel egy inkább lányoknak való játékot teszteltem, a LEGO Harry Pottert. Tulajdonképpen mindenkinek tudom ajánlani, hisz elég szórakoztató, főleg akkor, ha ketten játsszák, ugyanis van osztott képernyős módja is. Azért nem ajánlott úgy hozzákezdeni, hogy nem láttuk legalább a filmeket.

A gépigénye alacsony, így szinte akárki megengedheti magának, hogy kipróbálja. Amire nagy igénye van, az a processzor, hiszen az effektekhez sokat kell gondolkodnia, sokat kell számíton a gép. Tehát a minimum grafika-hoz szükségünk van egy gyengébb 2 magos processzorra, 1 GB ramra és egy nem túl gyenge, de nem is túl erős VGA-ra.

A játék a Harry Potter ötödik részétől indul, onnan, ahonnan a film is: a játszótérről. Harry a hintán ül és újságot olvas. Dudley és a barátai is ott vannak mellette, majd mikor elkezdnek Harryvel kötekedni, ő feláll, előveszi a pálcáját, és elborul az ég. A többi fiú elfut, ott marad Harry és Dudley. Innen indul a játék. Ha többen játszunk, akkor valaki irányítja Harryt, valaki Dudley-t, de lehetőség van arra is, hogy mi irányítsuk mindkettőt, változtatva.

Harry a pálcájával tud dolgokat lebegtetni, felrobbantani. Dudleynek az erejét használhatjuk az elején: kinyitni az ajtókat, felemelni a nagy dolgokat. Ahogy megyünk végig a pályákon, mindig cserélődik a Harry mellett lévő karakter.

Akiknek a leírás alapján tetszik a játék, az mindenképpen szerezz be, nagyon megéri! Aki még nem hisz nekem, az a YouTube csatornámon megnézhet róla egy kis videót. Kellemes játékot kívánok minden Harry Potter fannak! :)

Hajfonatok!

Készítette: Ghitea Beatrix és Ghitea Brigitta

Nekünk, lányoknak, gyakran gondot okoz az, hogy milyen frizurát készítsünk magunknak akár iskolába, akár egy szórakozóhelyre. Íme egy pár tipp, amit könnyen és gyorsan el-sajátíthatsz:

1. A fonást egy sima hármastoncsal kezdjük, azután oldalról veszünk egy tincset és elkezdjük fonni, és mindig jobb oldalról tesszük hozzá egy tincset, és a fonattal úgy kanyarodunk, ahogy a képen láthatjuk. Mikor megfordultunk, baloldalról vesszük hozzá a tincseket, azután megint jobbról.

2. Egy tincset veszünk középről és mind a két oldalról vesszük hozzá még egyet, úgy ahogy a képen láthatjuk, és így fonjuk végig. A fonás közben a tincseket két oldalról nem kell erősen hozzászorítani a középső fonathoz.

3. Ugyanazt a fonásmódot végezzük, mint az első ábránál, csak itt jobb oldalról három részre osztjuk, és mindegyikhez a baloldalról tesszük hozzá a tincseket.

4. Elsőre összekötjük a hajunkat, majd vesszük egy tincset jobb oldalról, amit elkezdünk fonni. Azután baloldalról tesszük hozzá a tincseket, és befonjuk.

ÉLETÜNK KÉPEKBEN...

Hésvöti köszöntés

Kész munkáink

Az V. C-seknek is megy

Ügyesek voltunk!

Félkész darabok

Készülődés a VIII. A-ban

Kiránduláson a VIII. A

Az ákosi templom

Ady szülőháza

Jól éreztük magunkat!

A Károlyi-kastély

Itt kelt egybe Petőfi és Szendrey Júlia - Erdőd

A HÁBORÚ VÉGE

Írta: Bagosi Zsófia

Már több, mint öt éve nem találkoztam a szüleimmel és a többi családtagommal. Csupán telefonon tartottuk a kapcsolatot. Igazából nem is vágytam rájuk, tökéletesen megvoltam nélkük is, de most valamiféle késztetést éreztem arra, hogy meglátogassam őket – mintha egy belső hang súgta volna, noha nem hiszek az ilyesféle badarságokban. Így hát a hosszú gondolkodást kihagyva eldöntöttem, hogy meglátogatom őket. Beültem az új, fekete autómbe, és Budapestről elindultam Nagyvárad felé.

A körülbelül négy órás út egy örökkévalóságnak tűnt: mindenütt kilométernyi dugók, és idegen még a gondolat is, hogy a családomhoz megyek. Ugyan mit fogok nekik mondani öt év után? Miért nem jelentkeztem? Arra is gondoltam, hogy azt hazudom majd, hogy beteg voltam és nem akartam, hogy sajnáljanak. De ez nem jó, mert akkor majd most fognak sajnálni, és mindenki a nyakamon fog csüngen, minden részletet tudni akarnak majd, én pedig nem rendelkezek magas ismeretekkel az orvostudományról. Végül úgy döntöttem, hogy nem fogok nekik magyarázkodni. Egyszerűen csak elfoglalt voltam és pont. Különb is mindenki azzal fog törődni, hogy végre látják Pétert, az elveszett bárányt.

Nyomozóként valóban elfoglalt vagyok. Gyakorlatilag nálam nem létezik a szabadidő fogalma. Barátaim csak a munkahelyemen vannak, de velük legalább gyakran találkozom – leginkább a tethelyeken. Nem élek párkapcsolatban, és nincs senkim, akihez, ha hazamegyek késő este, vacsorával vár, és akinek elmesélhetem, hogy mi történt aznap a munkában – bár nem tudom hány nő lenne kíváncsi a véres helyszínek leírására. Tehát magányos farkasként élem a mindennapokat.

Az út során elgondolkodtam azon, hogy mi lesz velem, ha megunom ezt az egész rohanást, és valami nyugodtabb állásra vágyom majd. Mihez kezdek? Elvégzek még egy négy éves egyetemet? Mire odajutok, majdnem negyven éves leszek. Még belegondolni is rossz: se normális élet, se család. Kivéve azt a családomat, amelyiket öt évente egyszer látogatok meg, akik még a budapesti címemet sem tudják – persze csak elővigyázatosságból, nehogy egy nap beállítanak két nagy bőrönddel a nappalimba – ez tényleg egy igazi rémálom lenne. Az én szüleim nem azok a fajták, akik hagyják, hogy a gyerekeik kibontakozzanak, hanem mindig nekik kell igazuk legyen, és nem ismernek a sajátjukon kívül más véleményt. Igazából nem is tudom, hogyan lehetek én a fiuk, egyáltalán nem hasonlítok rájuk, ellentétben a nővéremmel, Nórával, aki pontosan olyan, mint édesanyám. Ő nem tűr el senkit maga mellett, aki nem úgy öltözködik, viselkedik, beszél, gondolkodik, mint ő. Egyáltalán senkit sem, aki nem olyan mint Őkegyelme.

Utam végéhez közeledve, amikor már Nagyszalontán jártam, rájöttem, hogy mégiscsak szeretem őket, mert végül is ők a családom. De még mindig kitartok amellett, hogy a budapesti címem nem fontos számukra. Soha nem árulnám el, főleg édesanyámnak nem. Még a végén folyton a nyakamra járna, és azzal zaklatna, hogy mikor lesznek már unokái. Óh, hát van már neki. A nővéremnek két fia van, bár azt nem tudnám megmondani, hogy hány évesek és, hogy mi a nevük. Nóra férjével életemben mindössze kétszer találkoztam: a legénybúcsún és az esküvőn, ami két egymást követő napon volt, tehát nem a legmélyebb baráti kapcsolat a miénk. Attila igazán rendes ember, nem tudom mit keres a nővérem mellett.

„Nagyvárad” – haladtam el a szülővárosomat jelző tábla mellett. Innen már nincs visszaút. Valamelyest reménykedtem benne, hogy hirtelen megcsörren a telefonom, és „sajnos” vissza kell fordulnom, de semmi ilyesmi nem történt.

A szüleim tárt karokkal fogadtak. Nagyon meg voltak lepődve, amikor bekopogtattam. Először azt hitték rémeket látnak, aztán észhez tértek.

– Óh, de hát Péter, kisleányom, mi szél hozott téged erre? Hogy vagy? Igazán telefonálhattál volna, nem sütöttem csak egyféle süteményt – ezt olyan hangsúllyal mondta, mintha ez a világ legnagyobb tragédiája lenne. Anyám megrögzött sütőgető volt, ha vendégei voltak legalább négyfélét sütött, nehogy az emberek azt higy-

gyék, hogy egész nap csak lógatja a lábát, vagy kötöget.

– Csak arra gondoltam, meglátogatlak titeket. Szerettem volna meglepetést okozni. Látom sikerült! – mondtam úgy, mintha nem kellett volna jönnöm, de valami azt súgta, hogy muszáj. Legtöbbször jók a megérzéseim, hallgatok rájuk.

Már csak azt kellett kitalálnom, hogy ha felhozzák ezt az öt éves eltűnést, hogyan reagáljak. Valamit biztosan kitalálok majd. Ez alkalommal nem nagyon tudtam a gondolataimra koncentrálni, ugyanis még nagyobb meglepetés ért engem, mint a szüleimet. Amikor beléptem a nappaliba, láttam, hogy itt már semmi sem olyan, mint utolsó találkozásunkkor volt. Minden kicserélődött. Elfogott a féltékenység. Kérdezgettem róla, hogy honnan van mindez, de csak annyit mondtak, hogy Nóráról és Attilától kapták.

Egyre jobban kezdett megijeszteni ez a hely, mert rengeteg új dolog volt benne, mintha nem is az én szüleim laktának itt. Félelmetes érzés volt itt lenni. Körülnézve, úgy éreztem magam mintha a saját lakásomba léptem volna, azzal az eltéréssel, hogy én a tizenkettedik emeletem laktam, a szüleim pedig a negyediken. Amikor utóljára itt jártam, ugyanazok a régi, kopott, átbarkácsolt bútorok voltak itt, mint gyermekkoromban. Soha nem felejtem el, amikor leültem az egyik ki tudja milyen régi ebédlőszékre, és majdnem egy perc múlva össze is tört alattam, pedig soha nem voltam kövér, mindig jó formában voltam.

Este a vacsorára megérkeztek a nővéremék is. Nem is tudtam, hogy ők ismét itt élnek Nagyváradon. Mintha úgy emlékeztem volna, hogy egyetem után ott maradtak Kolozsváron. Attilával nagyon szép párt alkottak. Nyomorultul éreztem magam akárhányszor szerelmesen pillantottak egymásra, vagy arról meséltek, hogy milyen szép életük van, hogy milyen boldogok, és milyen csodálatos nyarat töltötték el együtt a gyerekekkel a görög tengerparton. Iszonyatos volt ezt az egészet egy teljes estén át hallgatni, főleg, hogy a vacsora négyfogásos volt.

Mind a négy nap, amit ott töltöttem, ugyanúgy telt. Ők korán keltek, én aludtam délig; utánuk reggeliztem egyedül, szokásomhoz híven. Délről délutánig minden focimeccset megnéztünk édesapámmal az új plazmatévéjén, és össze is veszünk rajta legtöbbször, mert egyszer sem ugyanannak a csapatnak drukoltunk. Ez megadta az igazi családi légkört: anyám a konyhában süttött-főzött, készült a vacsorára, mi pedig a nappaliban veszekedtünk, hogy melyik csapat játszik jobban. Végül neki kellett igazat adnom, bár érvei egyáltalán nem voltak valóságok. Aztán este jött a nap legborzasztóbb része, amikor összegyűlt a család apraja-nagyja, hogy üdvözljenek engem, vagyis inkább, hogy megcsodáljanak és elegendő emléket tárolhassanak el az agyukban a következő öt-hat évre - amíg ismét nem látnak - legyen miből táplálkozzanak.

Vasárnap reggel úgy éreztem, hogy már túl sok időt töltöttem Nagyváradon, és bejelentettem távozásomat. Ennek nem nagyon örültek. Arra hivatkoztam, hogy hétfőn dolgoznom kell, pedig még volt egy hét szabadságom – persze ezt nekik semmiképp sem kell tudniuk.

- Szervusz kisfiam! Örülünk, hogy láthattunk. Mikor jössz legközelebb? Szólj előtte, nehogy megint ne legyen elég sütemény, tudom, mennyire szereted. Vigyázz magadra fiam, nagyon szeretünk! – anyám sírva fakadt, amikor megpusztiltam az arcát, és apámmal kezét fogtam. Nem sokszor volt részük ilyen pillanatokban.

- Persze anya, mindenképp. – amint ezt kimondtam, már be is csuktam a kocsiját. Elhajtottam.

Sorban hagytam magam mögött a városokat és falvakat. Láttam magam a visszapillantó-tükörben, és megdöbbenve figyeltem fel az arckifejezéseimre. Valamiféle fájdalmat sugárzott, amit nem értettem, hisz alig vártam, hogy elindulhassak vissza Budapestre.

Hirtelen azon kaptam magam, hogy mélyen gondolataimba süllyedtem. Igazából az emésztett, amit a következő hétre terveztem. Meg kellett találnom a volt barátnőmet és a gyerekeimet, akit soha nem láttam. Réka négy hónapos terhes volt, amikor elhagytam. Ez okozta az igazi fájdalmat. Négy napon keresztül kellett néznie azt, hogy Nóra és Attila csak úgy ragyognak a boldogságtól, és van két szép fiuk, miközben nekem is van egy gyerekem valahol, és csak Isten tudja, hogy az anyja beszámolt-e neki rólam. A gyerekem most három éves. Rádöbbsentem, hogy talán nekem is lehet igazi családom. A volt barátnőm, Réka, számára nem volt nehéz az elválás. De én ezt csak azért tettem, mert nem akartam, hogy afféle rendőrfeleség legyen, aki egész nap otthon ül, neveli a csemetéket, tehát gyakorlatilag nem is él, és alig találkozunk egymással. Nem akartam, hogy Réka is így éljen. Most, hogy tudatosult bennem, hogy apa vagyok, úgy gondoltam, megpróbálhatnám vele még egyszer, hátha megbocsájt, persze csak ha nem talált magának azóta valakit helyettem. Azt is megérteném, hisz évek óta nem is beszéltünk egymással.

Hétfő reggel minden gondolatomban csak Réka és a kicsi körül forgott, akiket minél hamarabb meg kellett találnom, hogy tisztázhassuk a helyzetet és esetleg újrakezdhesük. A gyerekeknek is az lenne a legjobb, ha apa mellett nőne fel.

Magánnyomozásba kezdtem, és mindössze annyi információ volt a birtokomban Rékáról, hogy mi a neve: Deutsch Réka. Első nap semmi kézzel foghatót nem találtam. Megnéztem a rendszerünkben, és semmilyen adat nem szerepelt róla. Talán már nem is ebben az országban él. Különös, hogy semmit nem találtam róla, mert általában tilosban parkolt, és csak kérdés volt, hogy mikor büntetik meg. Semmit nem találtam, még egy parkolási bírságot sem.

Felkerestem minden Budapesten élő Deutsch Rékát. Nem volt nehéz, csak tizenkettőt találtam. Sorban meglátogattam mindet – amire két napot pocskoltam el – de egyik sem ő volt. Még csak nem is hallottak róla. Azonban az egyik egy fiatal nő volt, aki nagyon is az én Rékámra emlékeztetett. Hosszú sötétbarna haja volt, sovány, de gyönyörű arca, vékony karjai és hosszú lábai. Vele elég sokat időztem. Elmesélte, hogy néhány hónappal ezelőtt baleset érte a férjét, aki azonnal meghalt, és az egészet munkahelyi balesetként tüntették fel. Ez nem hagyta őt nyugodni, mert tudta, hogy a cég, ahol a férje dolgozott, titkol valamit. Arra következtetett, hogy egyáltalán semmi nincs rendben ezzel az ügygel, és hogy egy hatalmas pert tudna akasztani a vállalat nyakába, ha találna egyetlen bizonyítékot is, ami azt igazolja, hogy nem egy véletlen baleset volt. Megígértem neki, hogy amint véget ér a szabadságom, elkezdem nyomozni az ügyben, és mindent felkutatok majd, hogy tárgyi bizonyítékot találjak. Az ismeretlen Réka olyan rokonszenvet mutatott felém, ami sok év után először felkeltette bennem az érdeklődést egy nő iránt. Szinte a nyakamba ugrott. Nagyon szerethette a férjét. Abban a pillanatban, amikor kimondtam, hogy segítek neki, egy könnyesebb gördült le az arcán, és az ajkain eltűnt. Különös érzés volt ezt látni. Általában, amikor azt mondjuk egy áldozat hozzátartozóinak, hogy mindent elkövetünk, hogy elfogjuk a tettest, nem szoktak ennyire örülni. Náluk még friss a tragédia élménye, alig néhány óra. Az is meglepett, hogy ez a nő nem volt teljesen összetörve, mint egy gyászoló feleség, hanem volt tartása, küzdött a saját igazáért, egyetlen percre sem hagyta elbizonytalanítani magát. Ritkán láttam ilyet életemben.

Már szerda volt, és még sehhol nem tartottam. Három nap alatt legtöbbször megtalálom azt, akit akarok, bárhol is legyen. De Réka nagyon okos lány volt. Valószínű, nem is akarta, hogy bárki megtalálja és háborgassa. De miért? Az biztos, nem adom fel a keresést, mivel apa vagyok, és látnom kell a gyerekeimet.

(folyt. a következő számban!)

Az Arany János Iskolaközpont diákjai egy nagyszerű kiránduláson vehettek részt Szerbiában a zentai tehetséggondozó iskola jóvoltából. Kitűnő tanáraink: Kiss Mária, Domján Laura és Nagy Ildikó kíséretében 47 diák szórakozhatott és bővíthette tudását a különböző városokról és eseményekről.

Az esemény március 30-án vette kezdetét, amikor is reggel 8 órakor a busz kerekei gigördültek Nagyszalontáról. A reggeli órákban még sokan fáradtak voltak, de ez hamar elmúlt a jó hangulat miatt. Diákjaink körülbelül 11 órakor érkeztek meg Ópusztaszerre, ahol meglátogatták a helyi emlékparkot, megtekinthették a Feszty-körképet, valamint a panoptikumot. Az emlék-

parkban betekintést nyerhettek egy régi osztályterembe, ahol egykor 56 iskolás felelt a tanár kérdéseire.

Az ópusztaszeri 3 órás pihenő után a csoport Szeged fele vette útját, ahol egy újabb hosszasan pihenő és egyben városi séta következett. Ezen a sétán a diákok minden szoborral készítették képet, meglátogatták a helyi neves tereket. Tetszésüket főként a Dóm tér nyerte el, ahol bemehettek a neves épületbe is. Ez után szabad program következett, ami alatt legtöbbször a városi plázába mentek, és egy óra múlva bevásárlótáskákkal tértek vissza. Itt a legjobban egy játszótér nyugtázta le a kiránduló csapatot: feleleveníthették gyermekkoruk legszebb játszótéri emlékeit. A szegedi megálló után a busz egyenesen Zenta felé vette az utat. Diákjaink már kezdtek elfáradni, de a jó hangulat továbbra is dominált; még az sem zavarta őket igazán, hogy a vámnál egy hosszú sorban kellett várni.

Zentára késő délután érkeztek, ahol a szálláshely elfoglalása után egy rövid bemutatót nézhetünk meg a helyi magyar iskoláról. Vacsora után a kísérő tanárok visszavonultak, de a diákok tovább folytatták a beszélgetést és a szórakozást.

Másnap reggel az igen korai, 8 órai ébresztés után Zenta nevezetességei vártak a kirándulókra. A sokaság miatt a diákokat két csoportra kellett osztani. Az első csoport a helyi kézműves múzeumot tekinthette meg, a második pedig a történelmi kilátóba mehetett fel, majd pedig cseréltek. A délutáni órákban egy tanyát látogathattak meg az iskola diákjai, ahol lovas program, kézműves foglalkozások, kardforgatás, nyilazás, valamint egy mennyei ebéd várta őket. Az ebédnél mindenki többször repetázott. Mindenki kedvence lett a fekete ló, Pajti, aki barátságosan fogadta mindannyiukat, és tűrte, hogy körbe-körbe lovagoljanak vele a kertben.

Egy ismét rövid alvás és korai ébresztés után a csoport Szabadka felé vette az irányt, ahol a híres-neves piacon mindenki elkölthette a maradék pénzét. Ezt követően egy város körüli sétára mentek, ahol megtekinthették a helyi épületeket, majd pedig a városházát látogatták meg. A városháza mérete miatt akár parlamentnek is beillő, és szecessziós szépsége lenyűgözte a csoport minden tagját.

Bemehettek a gyűlésterembe, ahol az ablakokra a magyar királyok életnagyságú képe volt festve, valamint a házasságkötő terembe. Ezt követően a hazaindulás előtt megálltak Palicson, ahol megnézhatték az üdülőközpontot és a tavat. A palicsi megálló után már egyenesen Nagyszalonta felé vették az utat.

Az esti órákban, április 1-én, érkeztek meg diákjaink Nagyszalontára fáradtan, de élményekkel gazdagan.

Bagosi Zsófia, szerk.

Meggyes-joghurtos piskótatekercs

A *Süss Kittivel!* e havi száma most sem maradhat el. Most az én kedvenc süteményemet osztom meg veletek. A Meggyes-joghurtos piskótatekercs volt az első teljesen egyedül készített süteményem.

Hozzávalók:

- 25 dkg margarin krémalap
- 1 db piskóta rolád
- 1 csomag eperízű pudingpor
- 3 ek cukor
- 2 pohár gyümölcsjoghurt
- 2 ek porcukor
- 30 dkg meggy
- 1 dl víz

Elkészítés:

A pudingot simára keverjük a cukorral és egy dl vízzel, hozzáadjuk a joghurtot, elkeverjük és felfőzzük. A krémalapot porcukorral kikeverjük, hozzáadjuk a lehűtött pudingot, és egyenes krémmé dolgozzuk össze. Az elkészült krémbe lazán belekeverjük a gyümölcsdarabokat. A piskóta rolád (4 tojásból készült, 10 dkg liszt, 10 dkg cukor) megsütjük, és mikor kész még melegen beletekerjük egy konyharuhába, ha kihűlt kitekerjük, megtöltjük a gyümölcskrémmel, majd visszatekerjük. Hűtőbe tesszük. Jó étvágyat!

Melléklet!

Kedves olvasóim! Remélem mindenkinek kellemesen telt a szabadideje. Mivel töltöttétek a Húsvétot? Lányok, vártátok a locsolókat piros tojással, esetleg finom kaláccsal?

Húsvét hétfőn jómagam és pár barátom összeültünk Külüs Brigittánál egy közös miccsezésre, és véletlenszerűen én sütöttem a miccset! Megegyeztünk, hogy a következő számban benne lesz, hogy kell miccset sütni! Tehát lássuk:

Hogyan süssünk miccset?

1. Kell egy jó hely.
2. Kell jó száraz fa, amit egy erős kéz felhasít vékony gyújtósoknak.
3. Szükségünk van miccsre.
4. A rácsot hevítsük fel, majd egy szalonnadarabbal kenjük át, így leég róla minden egyéb kosz.
5. Tegyük a rácsra a miccset, és mindig forgassuk, le ne égjen! FONTOS, hogy ne lángon süssük, hanem parázson! Szánjunk rá időt, ha sietnünk kell, inkább ne is kezdjünk hozzá.
6. A mustár létfontosságú!

Valódi arcok - rovatvezető: Dani Éva

Találkoztam egy... mentorral! - interjú Szabó Amália földrajztanárnővel

Az alábbi interjúhoz egy olyan tanárt választottam, aki a példaképünkké válhat. Manapság bárki előtt ott áll a lehetőség, hogy a tanári pályát válassza. A tanári pálya odaadással és sok-sok türelemmel, megértéssel jár. Minden tanár más, mint ahogy mi diákok is százan száz félek vagyunk.

Azért választottam Szabó Amália földrajztanárnőt, mert közvetlen és kedves a diákokkal, de ugyanakkor szigorú is. A földrajz nem egy alaptantárgy, mégis szükségünk van rá. Meg kell ismernünk a világunkat, környezetünket. Van, hogy unjuk az órát, ilyenkor humoros és érdekes dolgokkal hívja fel figyelmünket. Sokat kell még tanulnunk tanárainktól, akikre nagy felelősség hárul, mert azzal a száz szempárral szembe kell nézni nap, mint nap, és mindig a jót kell mutatni. Mivel ők is emberek, sokszor idegesek, türelmetlenek velünk, néha kiabálással, veszekedéssel végződik az óra. Van, akitől félünk, és akihez nem merünk közeledni, van, akihez bátran odamegyünk tanácsot és segítséget kérni.

A mai bizonytalan világban a nagy része a diákoknak csak céltalanul elvégzi az iskolát, ezért szükségünk lenne néhány mentorra, aki felfedezi bennünk a tehetséget. Szabó Amália is egy mentor, aki felkarolja azt a tanulót, aki szereti a földrajzot. A következő interjúban majd további mentorokról is olvashattok.

1. Miért választotta a tanári pályát?

Nagyon szeretek tanítani. Mindig is tanár szerettem volna lenni. Nem tudom mi az a foglalkozás, amit ilyen lendülettel és lelkiismeretesen tudnék végezni. Számomra ez nem munka, jóval inkább egy hivatás.

2. Mit vár el a diákoktól?

Mivel elég fiatalnak érzem magam, ezért kicsit könnyebben megértem a gyerekeket, és meg tudom értetni magam velük (legalábbis remélem). Minden gyerek annyit tanul, amennyit bír, vagy amennyihez kedve van. Az én dolgom ösztönözni és értékelni. Viszont az, amit igazán hiányolok, a tisztelet és a pozitív hozzáállása a gyerekeknek a tanárokhöz, az iskola intézményéhez.

3. Milyenek voltak az iskolás évei?

Szerettem tanulni. Édesanyámnak nem sokat kellett noszogatnia, hogy tanuljak, mivel tudtam a dolgomat. Így utólag visszaemlékezve azt hiszem, hogy úgy a gimnáziumban, mint a líceumban többet is tanulhattam volna. Az egyetemen már sokkal ügyesebb voltam, de a mostani eszemmel értékelve, még mindig azt állítom, képes lettem volna többre is. Ezt próbálok bizonyítani azzal, hogy elkezdtem egy második egyetemet, amit úgyszintén nagyon szeretek.

4. Iskola évei során milyen csínytevéseket követett el?

Nem mondhatnám, hogy zsúfolásig tele van az életem ilyen emlékekkel. Ez nem azt jelenti, hogy egy mintagyerek voltam, csak valahogy nagyon gondolkodnom kell azon, hogy "tettem-e valami rossz fát a tűzre." Egyszer a líceumi évek alatt nagy nehezen rávettek a többiek, hogy lógjunk el egy biológia óráról, és akkor is lebuktunk. Szóval ez nem nekem való volt.

5. Mi a hobbija?

Vannak, akik tudják, vannak, akik nem hallották, de egy néptáncsoport vezetője vagyok, így a néptánc nem a hobbi, hanem számomra egy életstílus, egy életforma. Bármennyi nehézség és fáradság is jár vele, úgy gondolom, szegényebb lenne az életem nélküle. Büszke vagyok rá, hogy néptáncos vagyok.

6. Milyen stílusú zenét kedvel?

Néhány zenei műfaj (amit nem kívánok megnevezni) kivételével minden zenei stílust kedvelek, és szívesen hallgatok. A '60, '70, '80 évektől napjaink pörgős, élettel teli zenéjéig mindent szeretek. Sokszor olyat hallgatok, amilyen a pillanatnyi hangulatomhoz illik, ezért "azt" szoktam a kedvenc zenémnek hívni. És ez nem jó.

7. Megkedvelte-e Szalontát?

Szalontán immáron harmadik éve tanítok. Őszintén, nem tudnám megmondani, hogy kedvelem-e vagy sem. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy igen. Ennek egyedüli oka csakis az, hogy nem szeretem a várost, mint emberi települést, valahogy túl zsúfolt és zajos. Mindig jobban kedveltem a nyugodt falusi környezetet. Tisztában vagyok azzal, hogy ellentétben velem vannak olyanok, akik menekülnek a falutól a város fele, mert az jelenti számukra a nyüzsgő életet. Tiszteletben tartom ezen emberek véleményét, mert valószínűleg ők ott érzik magukat igazán "otthon".

8. Milyen álmai vannak?

Nincsenek különösebb álmaim. Úgy gondolom, amit az ember nagyon akar, kemény munkával el is éri.

9. Mire vágyik?

Egyedüli vágyam, hogy legyen családom, ezzel beteljesedne az életem.

VIRÁGSZŐNYEG EURÓPA SZÍVÉBEN

Az embert mindig érhetik meglepetések. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a napokban tudomásomra jutott egy olyan esemény, amelyről őszintén bevallom, még nem hallottam. Annyira lenyűgözött, hogy arra gondoltam, megosztom veletek is.

A világritkaságok közé számító látványosság színhelye, az egykori céhszékházak sorával

szegélyezett brüsszeli főtéren, a Grand Palace, amelyet sokan a világ legszebbjének tartanak, és a világörökség részét is képezi. Kétévente augusztusban az éppen erre látogatók egy gyönyörű, színekben gazdagon pompázó virágszőnyeget tekinthetnek meg. Ez a virágszőnyeg, amely az egész főteret beteríti, a nyugat-európai ország egyik fő nemzetközi látványosságának számít. A flamand városokban már évszázados hagyomány a virágszőnyeg készítése, a főtéreni látványosság azonban csak bő három és fél évtizeddel ezelőtt indult, 1971-ben. Eleinte ötévente tervezték tartani, de a nagy érdeklődés nyomán 1986 óta már minden páros évben elkészítik a szőnyeget.

Tekintettel élő jellegére, a szőnyeget csak három napon át, péntektől vasárnapig lehet megtekinteni, ezért a több száz négyzetméteres, 800.000 begóniából álló szőnyeget közel 100 önkéntes készíti csütörtökön egész délután. A begóniákra azért esett a választás, mivel ellenállóbbak a meleggel és a széllel szemben. A „virágköltemény” Mark Schautteet főtervező irányításával zajlott.

A látvány ezúttal is a gótikus alapstílusú, gazdag díszítésű városháza emeleti erkélyéről a legcsodálatosabb, bár ehhez 3 eurós belépőt kell váltani. Estéknként hang- és képjáték is emeli a hangulatot a főtéren. Ugyanebben az épületben a virágok világával foglalkozó szőnyegkiállítást is megtekinthetik az érdeklődők.

A látvány ezúttal is a gótikus alapstílusú, gazdag díszítésű városháza emeleti erkélyéről a legcsodálatosabb, bár ehhez 3 eurós belépőt kell váltani. Estéknként hang- és képjáték is emeli a hangulatot a főtéren. Ugyanebben az épületben a virágok világával foglalkozó szőnyegkiállítást is megtekinthetik az érdeklődők.

A szőnyeget mindig augusztusban készítik el, többnyire egy-egy adott témára összpontosítva. A korábbi virágszőnyegek egyebek között arab díszítőmotívumokat (1971), parkokat és díszkerteket (1976), a brüsszeli középkort (1979), Belgium fennállásának 150. évfordulóját (1980), területi címereket (1986), kínai szőnyeget, Mozart művészetét, Brüsszelt mint EU-fővárost, a felszabadulás 50. évfordulóját, francia kertet, török szőnyegmotívumokat, csipketerítő-mintákat, Versailles kastélyának kertjét, az Art Nouveau művészeti irányzatát, a középkori alkímia ihlette formákat, XVII-XVIII. századi francia textilipari motívumokat idéztek fel.

A legutóbbi szőnyegen az Európai Unió soros elnökségének témáját próbálták megfogalmazni "virágnyelven" (több mint 700 ezer begónia segítségével), mivel ezt a posztot jelenleg éppen Belgium töltötte be. Az 1800 négyzetméteres kép egyik motívuma a spanyol- belga-magyar EU-elnökség közös logója volt. A szőnyeg közepén szökőkút állt, amelynek tizenkét vízszugara az EU-zászló csillagait szimbolizálta.

A tavaly immár 17. alkalommal megrendezésre kerülő látványosság százezreket vonzott a főtérré. Legközelebb idén, 2012. augusztus 17-19 között látható újra a virágszőnyeg, remélhetőleg jó időjárással.

A képek magukért beszélnek és - engem legalábbis - egyből meggyőztek. Ha nem is a közeljövőben, de mindenképpen megéri elmennem, hogy élőben is megtekintsem. Ha pedig úgy történne, hogy ti előbb láthatjátok, akkor ne sajnáljátok a fotókat, készítesek minél többet bizonyítékul a számomra, hogy ott jártatok.

Médi@ AJÁK

Rovatvezető:
Szilágyi Norbert

TOP 5 FILMEK

1. Az éhezők viadala (The Hunger Games) - 2012 (Sci-fi)

Észak-Amerika romjain ma Panem országa, a ragyogó Kapitólium és a tizenkét távoli körzet fekszik. A Kapitólium kegyetlenül bánik Panem lakóival: minden évben, minden körzetből kisorsolnak egy-egy tizenkét és tizennyolc év közötti fiút és lányt, akiknek részt kell venniük Az Éhezők Viadalán. Az életre-halálra zajló küzdelmet élőben közvetíti a tévé.

2. The Raid: Redemption – 2012 (Akció – Thriller)

Egy 20 tagú rendőrségi elit osztag megrohamozza a könyörtelen drog-báró bűvőhelyét. A 30 emeletes épületben drogosok, bűnözők, könyörtelen gyilkosok élnek, ide még rendőr sem merte betenni a lábát... eddig. A kommandósok az épületben emeletről-emeletre, szobáról-szobára haladnak, véres harcra bonyolódva a bandatagokkal, közben mindkét oldalon kegyetlenül irtják egymást. Egy idő után már a töltény is elfogy, a harc késsel, machetével és puszta kézzel folytatódik közeledve a legfelső szintig, a végső összecsapásig.

3. The Deep Blue Sea - 2011 (Dráma)

TOP 10 ZENÉK

1. We Are Young – Fun ft. Janelle Monae
2. Stronger – Kelly Clackson
3. Glad You Came – The Wanted
4. Set Fire to the Rain – Adele
5. Somebody That I Used To Know – Gotye ft. Krimba

6. Starships – Nicki Minaj
7. Turn Me On – David Guetta ft. Nicki M.
8. Take Care – Drake ft. Rihanna
9. Wild Ones – Flo Rida ft. Sia
10. Part Of Me – Katy Perry

